

จริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก

Ethics of Register Nurses in Buddhachinaraj Phitsanulok Hospital and Community Hospitals at Phitsanulok

จิตติพร พิชผล และคณะ

อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลรามราชนนี พุทธชินราช
และโรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก

E-mail : Jpuchpol@hotmail.com

บทคัดย่อ

พยาบาลวิชาชีพต้องใช้ความรู้ทางวิชาชีพ มีจริยธรรมวิชาชีพ ยึดหลักคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นเกณฑ์ในการให้บริการพยาบาลที่มีคุณภาพ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบบรรยาย มีวัดถูประส่งค์ เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้รับบริการ ต่อพยาบาลวิชาชีพ ระหว่างโรงพยาบาลพุทธชินราช กับโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้รับบริการ โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก สอบถามถึงผู้ป่วยที่มารับบริการ จำนวน 359 คน ผลการวิจัยพบว่า พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยอก มีจริยธรรม อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.9 พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยในมีจริยธรรม อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.2 และพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยอกของโรงพยาบาลพุทธชินราช มีพฤติกรรม จริยธรรมที่แตกต่างจากพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลชุมชน ในแผนกผู้ป่วยอก ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความเอื้ออาทร และด้านสิทธิผู้ป่วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p value < .05) และไม่พบความแตกต่างของพฤติกรรม จริยธรรมระหว่างโรงพยาบาลพุทธชินราชและโรงพยาบาลชุมชนในแผนกผู้ป่วยใน ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่มีจริยธรรมอยู่ในระดับดี ดังนั้นควรส่งเสริมการพัฒนาจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการและเพิ่มความมีคุณค่าให้แก่วิชาชีพ การพยาบาลต่อไป

คำสำคัญ : จริยธรรม การบริการพยาบาล พยาบาลวิชาชีพ สถานบริการสุขภาพ

Abstract

Registered nurses must provide nursing care with professional knowledge and adhere to the ethics of the profession. However, due to higher expectation about standard of professional care of clients, a conflict between nurses and patients could occur. The purpose of this study was to survey the opinions of clients to registered nurses who adhere to ethics of profession. We also compared ethical behavior of registered nurses working in Buddhachinraraj hospital and those who work in community hospitals, Phitsanulok. 359 patients and relatives attending hospital were used questionnaire to collected data. The results showed that 89.8% of registered nurses working in outpatient departments performed good ethical behavior, whereas 78.4% of those who work in inpatient departments performed good ethical behavior. Compared ethical behavior of registered nurses working at Buddhachinraraj hospital to those working in community hospitals, Phitsanulok , the results showed that registered nurses working at Buddhachinraraj hospital had higher ethical behavior scores than those working at the community hospitals, particularly : personality, human relations, caring, and patient rights ($p<.05$). In conclusion, the majority of registered nurses adhere to the ethics of the profession. Therefore, nurses should maintain and develop the ethic behavior to the standard of the profession so that clients will be satisfied with nursing care services. And nurse profession will be more value.

Keywords: Ethics, Nursing Service, Register Nurse, Health Service Center

บทนำ

จริยธรรม (ethic) หมายถึง การปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น โดยมีเกณฑ์ของความประพฤติที่มนุษย์ควรประพฤติให้สมกับที่ได้ข้อว่าเป็นมนุษย์ซึ่งมีเหตุผล มีความคิด และสติปัญญา (อุบลรัตน์ พิเชฐพัฒนา, 2547) (จินดา ติระพันธ์, 2541) ดังนั้นความเป็นผู้มีจริยธรรมจึงประกอบด้วยความรู้ อารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกโดยการปลูกฝัง ถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนได้เห็นแบบอย่าง และฝึกปฏิบัติสม่ำเสมอ พยาบาลเป็นบุคคลที่มีการปฏิบัติการพยาบาลต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคมโดยตรง ดังนั้นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง เป็นผู้ที่ไว้วางใจได้มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติ มีจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งเป็นแนวทางในการประพฤติและปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของบุคคล ครอบครัว และสังคม (ลิวี่ ศรีโล, 2544)

ด้วยเหตุนี้สมาคมพยาบาลแห่งสหรัฐอเมริกา (The America Nurses Associations A.N.A.) จึงได้กำหนดสาระสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลสำหรับพยาบาล เป็นการประมวลหลักความประพฤติให้บุคคลในวิชาชีพยึดถือปฏิบัติและประกาศใช้เป็นสากลทั่วโลก เมื่อเดือนพฤษภาคม 2516 ที่เมืองเม็กซิโก ประเทศเม็กซิโก (The ICN code of Ethics of Nurse, 2006) สำหรับประเทศไทยนั้น สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้ประกาศใช้จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลตั้งแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2528 และได้มีการปรับปรุงใหม่ในปี พ.ศ. 2546 (คณะกรรมการการจริยธรรม, 2545) นอกจากนี้วิชาชีพการพยาบาลยังมีสภากារพยาบาลที่มีหน้าที่ควบคุมความประพฤติของพยาบาลให้ปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพโดยกำหนดพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ไว้ 10 ด้าน ได้แก่ 1. มีบุคลิกภาพดี

เหมาะสมในการประกอบวิชาชีพ และในการดำรงตนอยู่ในสังคม 2. ประพฤติดนอยู่ในศีลธรรม สอดคล้องกับค่านิยม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่ของสังคม 3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 4. แสดงความเป็นมิตรต่อผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป 5. ให้บริการพยาบาลด้วยความอ่อนโยน เต็มใจ 6. รักษาสิทธิของผู้รับบริการ 7. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้รับบริการและสังคม 8. ให้บริการด้วยเทคนิคที่ถูกต้องตามข้อบ่งชี้และมาตรฐานวิชาชีพ 9. พัฒนาความรู้อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง เกี่ยวกับการดำเนินการประกอบวิชาชีพ และ 10. มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรวิชาชีพ (คณะกรรมการจัดอบรม, 2545)

จากการคาดหวังที่สูงของประชาชนที่มีต่อการรับบริการด้านสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพจากสถานบริการ ด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานเพิ่มมากขึ้น ในขณะเดียวกันการรักษาพยาบาลก็มีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ทั้งกระบวนการของการส่งเสริม การป้องกัน การรักษาบำบัด และการฟื้นฟู ประกอบกับพยาบาลเกิดความเครียดที่ต้องทำงานแข่งกับเวลา ทำให้งานที่ทำปรากฏออกมามีเงินปริมาณมากกว่าคุณภาพ (Khademien & Vizeshfar, 2008) นอกจานั้นการเปลี่ยนแปลงของระบบบริการสุขภาพที่โลกทำให้พยาบาลต้องทำงานมากขึ้นจากการปรับตัว เพื่อให้ทันกับสภาพการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปและการเปลี่ยนแปลงของโลกยังคงดำเนินต่อไป ทำให้ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารที่กว้างขึ้น ประชาชนมุ่งหวังและต้องการการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพและก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อตนเอง (Caro, 2003) ดังจะเห็นได้จาก การศึกษาของ The Agency for Healthcare Research and Quality (AHRQ) ซึ่งเป็นรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพยาบาลที่อาจเสี่ยงต่อการฟ้องร้อง และขัดต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้วยยังเห็น การอนหลับขณะปฏิบัติงาน การสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ปฏิบัติตามนโยบายของโรงพยาบาล บกพร่องในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในผู้ป่วย และการพัฒนาองค์ความรู้ที่ไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (Clancy, Farquhar & Sharp, 2005)

จากการจรวจที่ประจักษ์ว่าพยาบาลวิชาชีพจำเป็นต้องปฏิบัติงานด้วยการใช้องค์ความรู้ ยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพตามข้อบ่งชี้ของกฎหมาย และ

จริยธรรมวิชาชีพ เพื่อให้การบริการดีประทับใจที่ประชาชนหรือผู้มารับบริการ แต่ด้วยเหตุที่ว่าประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่หันสมัย ทราบถึงสิทธิของผู้ป่วยประกอบกับพยาบาลไม่ปฏิบัติตามหลักจริยธรรมวิชาชีพ จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ มีความไม่พึงพอใจเกิดการฟ้องร้องพยาบาล และสถานพยาบาลอื่น จากการศึกษาจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับการรับรู้และคาดหวังของผู้ใช้บริการพยาบาล พนักงานพยาบาลส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เชิงวิชาชีพ ดังนั้นมีอีกการรับบริการ ความคาดหวังของผู้ป่วย หรือผู้ให้บริการ คือ การได้รับบริการที่ดี ผู้ให้บริการมีความรู้ การได้รับบริการที่ถูกต้อง เหมาะสมและรวดเร็ว การบริการที่มีความปลอดภัย ได้มาตรฐาน การได้รับการดูแลที่เอื้ออาทร เอาใจใส่ มีอัธยาศัยดี ความเข้มแข็งและไว้วางใจได้รวมถึงความน่าเชื่อถือของผู้ให้บริการ และการสื่อสารที่เข้าใจ เนื่องเดียวกันกับรายงานการร้องเรียนของผู้รับบริการในโรงพยาบาลศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯมหาวุฒิราชวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประจำปี พ.ศ. 2553 พบประเด็นปัญหาอันดับเรียงจากผู้มารับบริการ สุขภาพ จำนวน 40 ครั้ง เป็นพุทธิกรรมการให้บริการ 18 ครั้ง ระบบบริการ 10 ครั้ง และอื่นๆ 8 ครั้ง โดยเฉพาะด้านพุทธิกรรมการให้บริการสามารถแสดงรายละเอียดได้ ดังนี้ คือ คำพูด กริยา罵ราษฎรไม่เหมาะสม/ไม่สุภาพ มากที่สุด ร้อยละ 66.66 รองลงมาเป็นการขาดความกระตือรือร้นหรือไม่ใส่ใจ ร้อยละ 16.67 และไม่ให้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลไม่ชัดเจน ร้อยละ 16.67 (ศรุป้ออร้องเรียนจากผู้รับบริการ, 2553) และในการวิจัยสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ ประชาชนชุมชนเมือง กรุงเทพมหานคร พนักงานมีปัญหารื่องพุทธิกรรมการบริการของเจ้าหน้าที่ ระยะเวลาร้อนนาน ขาดความมั่นใจในการดูแลรักษา และคิดว่าได้รับยาคุณภาพดี (สุกัญญา ประจุศิลป์ และอาทิร์วรรณ อ้วมดำเนี, 2549) สำหรับจังหวัดพิษณุโลก มีรายงานเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ของโรงพยาบาลพุทธศาสนาฯ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2551 ถึง 31 ธันวาคม 2551 พนักงานมีข้ออันดับเรียงเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย จำนวน 106 คน และมีรายงานการร้องเรียนที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลชุมชนของจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ 1

มกราคม 2551 ถึง 31 ธันวาคม 2551 ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริการที่ล่าช้าและการได้รับยาที่ไม่มีคุณภาพ

โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก เป็นโรงพยาบาลศูนย์ประจำภาคเหนือตอนล่าง มีจำนวนเดียว 911 เตียง มีผู้มาใช้บริการแต่ละวัน จากข้อมูลในแผนกผู้ป่วยนอกจำนวน 2,500-2,700 คนต่อวัน และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก มีจำนวนผู้มารับบริการ 300-500 คนต่อวัน ซึ่งเมื่อเทียบขนาดของโรงพยาบาลและจำนวนพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ก็ยังถือว่ามีจำนวนผู้ใช้บริการค่อนข้างมาก พยาบาลผู้ให้บริการไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้มาใช้บริการ และโรงพยาบาลยังมีปัญหาการร้องเรียนด้านพุทธิกรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพเข่นเดียวกัน คาดว่าปัญหาการร้องเรียนดึงพุทธิกรรมอาจเกี่ยวข้องกับจริยธรรมของพยาบาลในการให้บริการพยาบาล และในปัจจุบันผู้รับบริการมีความต้องการ และความคาดหวังในการบริการสูงประกอบกับพุทธิกรรมการให้บริการที่ต้องแสดงถึงความเป็นมิตรต่อผู้รับบริการ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การให้บริการด้วยความเอื้ออาทรและความเต็มใจ การรักษาสิทธิผู้ป่วยและผู้รับบริการ เป็นพุทธิกรรมที่กำหนดในจริยธรรมวิชาชีพพยาบาล พุทธิกรรมการให้บริการพยาบาลดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพุทธิกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลพุทธชินราชและโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก จึงได้ทำการวิจัยโดยการสำรวจ ร้อยละของพยาบาลวิชาชีพที่มีจริยธรรมอยู่ในระดับดีและเปรียบเทียบจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพระหว่าง โรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดพิษณุโลก ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะนำไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาพุทธิกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพให้มีคุณภาพตามมาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ตามความคาดหวังของผู้รับบริการต่อไป

วัตถุประสงค์

- เพื่อสำรวจพุทธิกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก

2. เพื่อเปรียบเทียบพุทธิกรรมจริยธรรมในการบริการ พยาบาลของพยาบาลวิชาชีพระหว่างโรงพยาบาลพุทธชินราชกับโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐาน

- พุทธิกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับดี
- พุทธิกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลพุทธชินราช มีความแตกต่างกับโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบบรรยายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้รับบริการที่มีต่อพุทธิกรรมจริยธรรมของพยาบาลโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดพิษณุโลก

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ป่วยหรือญาติที่มารับบริการที่โรงพยาบาลพุทธชินราช มีจำนวนผู้มารับบริการจำนวน 2,500 คน และโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลโรงพยาบาลชาติตระการ โรงพยาบาลเนินมะปราง โรงพยาบาลบางกระทุ่ม โรงพยาบาลบางระกำ โรงพยาบาลพรหมพิราม โรงพยาบาลวังทอง โรงพยาบาลวัดโนนส์ และโรงพยาบาลนครไหยา

จำนวนนัดของกลุ่มตัวอย่าง โดยโรงพยาบาลพุทธชินราช ให้เกณฑ์ร้อยละ 10 และโรงพยาบาลชุมชน ให้เกณฑ์ร้อยละ 30 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ในจำนวนนี้เป็นตัวแทนผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลพุทธชินราช จำนวน 250 คน และเป็นผู้ที่มารับบริการที่โรงพยาบาลชุมชน จำนวน 150 คน

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ของสภากาชาดไทย ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 (คณะกรรมการจริยธรรม, 2545)

แบบสอบถามมีจำนวน 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 ให้สำหรับผู้ป่วยหรือญาติที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก และชุดที่ 2 ให้สำหรับผู้ป่วยหรือญาติที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยใน

แบบสอบถามชุดที่ 1 ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบจำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สิทธิการรักษา อาชีพ และแผนกที่มารับบริการ ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามที่ให้ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่เกี่ยวกับพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 7 ด้าน ของสภากาชาดไทย จำนวน 5 ข้อ ด้านมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 3 ข้อ ด้านความเป็นมิตร จำนวน 4 ข้อ ด้านความเอื้ออาทร จำนวน 4 ข้อ ด้านสิทธิผู้ป่วย จำนวน 2 ข้อ ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ จำนวน 1 ข้อ ด้านมาตรฐานการพยาบาล จำนวน 1 ข้อ รวมทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ โดยคำนวณให้ในแต่ละข้อให้ 1 คะแนน แล้วรวมคะแนนในแต่ละด้าน ถ้ามีคะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพมีพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับดี

แบบสอบถามชุดที่ 2 ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบจำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สิทธิการรักษา อาชีพ และแผนกที่มารับบริการ ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามให้ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่เกี่ยวกับพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 7 ด้าน ของสภากาชาดไทย จำนวน 5 ข้อ ด้านมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 4 ข้อ ด้านความเป็นมิตร จำนวน 4 ข้อ ด้านความเอื้ออาทร จำนวน 5 ข้อ ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ จำนวน 2 ข้อ ด้านมาตรฐานการพยาบาล จำนวน 5 ข้อ

รวมทั้งหมด จำนวน 30 ข้อ โดยคำนวณให้ในแต่ละข้อให้ 1 คะแนน แล้วรวมคะแนนในแต่ละด้าน ถ้ามีคะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 แสดงว่าผู้รับบริการมีความคิดเห็นว่าพยาบาลวิชาชีพมีพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับดี

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) และตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ดังนี้

การตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและสาระสำคัญ ตรงตามพฤติกรรมที่ต้องวัด นอกจากนี้ยังรวมไปถึงความเหมาะสมของสำนวนภาษา และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective congruence; IOC) ได้เท่ากับ 1

การตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม พฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ได้นำไปทดลองให้กับผู้ป่วยหรือญาติที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลพุทธลินราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 20 คน เป็นหญิง 10 คน และชาย 10 คน รวมทั้งหมด 20 คน และทดสอบผู้ป่วยใน จำนวน 10 คน แล้วทดสอบผู้ป่วยใน จำนวน 10 คน แล้วหาความเที่ยง (Reliability) โดยการวิเคราะห์หาค่า KR-20 ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.78

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาต เก็บข้อมูลวิจัยกับโรงพยาบาลพุทธลินราช พิษณุโลก และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลกทั้ง 7 แห่ง พร้อมแบบรายงานการรับรองของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากโรงพยาบาลพุทธลินราช พิษณุโลก จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนด โดยการแจกแบบสอบถามให้กับญาติหรือผู้รับบริการที่แผนกผู้ป่วยและแผนกผู้ป่วยใน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และผู้วิจัยเป็นผู้ตอบข้อสงสัยในประเด็นข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างไม่เข้าใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบแล้ว คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์และความถูกต้องของข้อมูล นำข้อมูลมาลงรหัส และบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical packing for Social Science) โดยกำหนดให้การทดสอบสมมุติฐานในครั้งนี้ยอมรับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคณะผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังไปนี้

- เพื่อหาค่าร้อยละของความคิดเห็นของผู้รับบริการที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

- เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพระหว่างโรงพยาบาลพุทธศาสนา กับโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดพิษณุโลก ด้วยการทดสอบ Chi-square

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้รับบริการที่โรงพยาบาลพุทธศาสนาและโรงพยาบาลชุมชนจำนวน 2

แห่ง ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 359 คน จำแนกเป็นผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลพุทธศาสนา ร้อยละ 63.3 โดยมารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก ร้อยละ 32.9 แผนกผู้ป่วยใน ร้อยละ 30.4 และเป็นผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก ร้อยละ 36.7 มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก ร้อยละ 19.2 และแผนกผู้ป่วยใน ร้อยละ 17.5 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.6 เป็นเพศชาย ร้อยละ 33.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในระหว่าง 19-30 ปี ร้อยละ 40.4 และอายุ 41-60 ปี ร้อยละ 33.4 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 50.7 ผู้ใช้สิทธิ์บัตรทองหรือบัตรผู้สูงอายุหรือผู้พิการในการรักษา ร้อยละ 78.8 มีอาชีพเกษตรกรรมและไม่ได้ประกอบอาชีพ เป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 50.1 และร้อยละ 26.0 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของผู้รับบริการต่อพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการของพยาบาลวิชาชีพ

ความคิดเห็นของผู้รับบริการที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลพยาบาลของวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอก และแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลพุทธศาสนา และโรงพยาบาลชุมชนรวมทั้ง 7 ด้าน ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอกและแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลพุทธศาสนา และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก

พฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาล	หอผู้ป่วยนอก		หอผู้ป่วยใน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ด้านบุคลิกภาพ	173	92.5	161	93.6
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์	140	74.9*	134	77.9*
3. ด้านความเป็นมิตร	174	93.0	157	91.3
4. ด้านเอื้ออาทร	149	79.7*	152	88.4
5. ด้านสิทธิผู้ป่วย	158	84.5	144	83.7
6. ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ	172	92.0	120	69.8*
7. ด้านมาตรฐานวิชาชีพ	183	97.9	129	75.0*
เฉลี่ยรวม		87.8		82.8

* ผู้รับบริการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ < ร้อยละ 80

จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติตามแผนกผู้ป่วยในของโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน รวมทั้ง 7 ด้าน มีจริยธรรมในการบริการพยาบาลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 82.8 และเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นรายด้าน พนบฯพยาบาลวิชาชีพมีพฤติกรรมจริยธรรมด้านบุคลิกภาพ ร้อยละ 93.6 ด้านความเป็นมิตร ร้อยละ 91.3 ด้านความเอื้ออาทร ร้อยละ 88.4 ตามลำดับ และพฤติกรรมที่พยาบาลวิชาชีพควรปรับปรุง ได้แก่ ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ ร้อยละ 77.9 ด้านมาตรฐานการพยาบาล ร้อยละ 75 และด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 69.8 ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติตามแผนกผู้ป่วยนอกพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีจริยธรรมในการบริการพยาบาลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 87.8 และเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นรายด้าน พนบฯพยาบาลวิชาชีพมีพฤติกรรมจริยธรรมด้านมาตรฐานวิชาชีพ ร้อยละ 97.9 ด้านความเป็นมิตร ร้อยละ 93.0 ด้านบุคลิกภาพ ร้อยละ 92.5 ตามลำดับ และพฤติกรรมที่พยาบาลวิชาชีพควรปรับปรุง ได้แก่ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ร้อยละ 74.9 และด้านความเอื้ออาทร ร้อยละ 79.7 (ดังแสดงในตารางที่ 1)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก

พฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาล	รพ.พุทธชินราช		รพ.ชุมชน จ.พิษณุโลก		χ^2	P value ^a
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ด้านบุคลิกภาพ	114	96.6	59	85.5	7.749	.005**
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์	102	86.4	38	55.1*	22.768	.001**
3. ด้านความเป็นมิตร	106	89.8	55	79.7*	3.725	.054
4. ด้านเอื้ออาทร	83	70.3*	32	46.4*	10.558	.001**
5. ด้านลิธิธัญป่าย	106	89.8	52	75.4*	6.956	.008**
6. ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ	112	94.4	60	87.0	3.738	.053
7. ด้านมาตรฐานวิชาชีพ	114	96.6	69	100.0	2.390	.122
เฉลี่ยรวม		86.4		69.6	7.813 ^b	.005**

* ผู้รับบริการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ < ร้อยละ 80

** P value < 0.05

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพระหว่างโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรม การบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ที่แผนกผู้ป่วยนอก และผู้ป่วยใน ระหว่างโรงพยาบาลพุทธชินราช กับโรงพยาบาลชุมชน ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลพุทธชินราช แผนกผู้ป่วยนอก มีพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 86.4 และพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน มีพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 69.6 ($\chi^2 = 7.813$, p value = 0.005) และสำหรับการเปรียบเทียบ พฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ แผนกผู้ป่วยในระหว่าง โรงพยาบาลพุทธชินราช กับโรงพยาบาลชุมชน ผลการศึกษาพบว่าพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลพุทธชินราช มีพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 81.7 และพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน มีพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 73.0 ($\chi^2 = 1.763$, p value = 0.184) (ดังแสดงในตารางที่ 2 และ 3)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก

พฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาล	รพ.พุทธชินราช พิษณุโลก		รพ.ชุมชน จ.พิษณุโลก		χ^2	P value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ด้านบุคลิกภาพ	01	92.7	60	95.2	443	.506
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์	63	57.8*	42	66.7*	1.320	.251
3. ด้านความเป็นมิตร	85	78.0*	46	73.0*	.542	.461
4. ด้านเอื้ออาทร	99	90.8	53	84.1	1.743	.187
5. ด้านสิทธิผู้ป่วย	90	82.6	54	85.7	.290	.590
6. ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ	79	72.5*	41	65.1*	1.036	.309
7. ด้านมาตรฐานวิชาชีพ	85	78.0*	44	69.8*	1.411	.235
เฉลี่ยรวม		81.7		73.0	1.763^b	.184

ผู้รับบริการมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ < ร้อยละ 80

เมื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบและจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาล ของพยาบาลวิชาชีพ แผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านเอื้ออาทร และด้านสิทธิผู้ป่วย ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน ที่ไม่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านความเป็นด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ และด้านมาตรฐานวิชาชีพ พยาบาล ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 2)

สำหรับการเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรม การบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ แผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลพุทธชินราช กับโรงพยาบาลชุมชน พบว่า พฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ แผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชนทั้ง 7 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังแสดงในตารางที่ 3)

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าผู้รับบริการมีความคิดเห็นว่าพยาบาลวิชาชีพมีจริยธรรมในการให้บริการ แก่ผู้ป่วยและญาติอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้ประกอบ

วิชาชีพการพยาบาลทุกคน ขณะเป็นนักศึกษาพยาบาลเคยได้รับการปลูกฝังจากสถาบันการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล ให้มีจิตสำนึกระดับสูงถึงความสำคัญของการดูแลผู้ป่วยและจะต้องสอบเข้าทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ โดยจะต้องสอบผ่านวิภาควุฒิและจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาล จึงจะได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลนอกจากนี้ สถาการพยาบาลได้กำหนดมาตรฐานและจัดแนวทางในการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาล ตามจรรยาบรรณวิชาชีพไว้สำหรับให้พยาบาลตระหนักในตนเองว่าควรปฏิบัติตนและปฏิบัติตามโดยใช้ความรู้ ควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้ถูกต้องตามขอบเขตของกฎหมายมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งสถาการพยาบาลเป็นผู้ควบคุม ความประพฤติของพยาบาลวิชาชีพให้มีการบริการแก่ประชาชน และสังคมอย่างปลอดภัยและมีคุณภาพ โดยมีการแต่งคณะอนุกรรมการจริยธรรม ซึ่งมีหน้าที่ควบคุม เฝ้าระวัง และเพิ่มศักยภาพด้านจริยธรรม ด้วยการเสริมสร้างพฤติกรรมจริยธรรมที่เหมาะสมให้กับพยาบาลวิชาชีพ (คณะอนุกรรมการจริยธรรม, 2545) (สถาการพยาบาล, 2553) จึงทำให้พยาบาลวิชาชีพส่วนมากมีพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในเกณฑ์ดี นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้รับบริการมีความคิดเห็นว่าพยาบาลวิชาชีพมีจริยธรรมในการบริการแก่ผู้ป่วยและญาติอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้ประกอบ

ที่มีคะแนนสูงที่สุด คือ ด้านจริยธรรม โดยเฉพาะด้านการรักษาสิทธิของผู้ป่วยตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ (ศรุติพร ดวงสุวรรณ และคณะ, 2554) จากผลการวิจัยพฤติกรรมด้านจริยธรรมและพฤติกรรมการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล โรงพยาบาลประจำบึงกุ่นฯ พบว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี (บุญนา ทองดี, 2550) และจากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบว่าพยาบาลส่วนใหญ่มีพฤติกรรมจริยธรรมที่ดี ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า จุดเริ่มต้นของวิชาชีพการพยาบาลมาจากการบวนการศึกษาพยาบาลที่อยู่ภายใต้การควบคุมและการประกันคุณภาพ การศึกษาตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา ได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกระถางสถาบันการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลให้ตระหนักรถึงพฤติกรรมการมีคุณธรรม จริยธรรม ในการให้บริการพยาบาล และเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาเข้าสู่ระบบ การปฏิบัติงาน ผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละคนต้องใส่ใจและมุ่งในการควบคุมตนเองจากการแสดงพฤติกรรมตนเองในการให้บริการพยาบาลตามขอบเขต มาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพ นอกจากขณะปฏิบัติงานพยาบาลวิชาชีพทุกคนต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามนโยบายการรับรองโรงพยาบาลพุทธชินราชคุณภาพ และภูมายกยิ่ง ยิ่งสิทธิ และความเสมอภาคของการรักษาพยาบาล จึงส่งผลให้พยาบาลวิชาชีพมีพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณาการมีพฤติกรรมจริยธรรมเป็นรายด้าน แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่แผนกห้องผู้ป่วยนอกและแผนกผู้ป่วยในมีจริยธรรมดีเหมือนกันในด้านบุคลิกภาพ ด้านความเป็นมิตร ด้านสิทธิผู้ป่วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของโรงพยาบาลประจำบึงกุ่นฯ พบว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมจริยธรรมด้านบุคลิกภาพ และเป็นมิตรต่อผู้รับบริการอยู่ในเกณฑ์ดี (บุญนา ทองดี, 2550) แต่ตรงข้ามกับผลการวิจัยในครั้งนี้ ในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ของพยาบาลวิชาชีพ เนื่องจากพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลประจำบึงกุ่นฯ ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี แต่ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่าพยาบาลที่มีพฤติกรรมจริยธรรมด้านการมีมนุษยสัมพันธ์มีด้านอยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน มีการระบาดของโรคมากขึ้น และโรคต่างๆ มีลักษณะที่ซับซ้อน ทำให้พยาบาลมีกิจกรรมการพยาบาล

มากขึ้น ประกอบกับจำนวนพยาบาลต่อผู้ใช้บริการไม่ได้สัดส่วนกัน ทำให้พยาบาลมีเวลาพูดคุยสื่อสารกับผู้รับบริการ แต่ละคนน้อย เนื่องจากมีเวลาจำกัดจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พฤติกรรม การมีมนุษยสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าพยาบาลวิชาชีพจะมีพฤติกรรมจริยธรรมด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ แต่ในด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของพยาบาลวิชาชีพที่แผนกผู้ป่วยนอกทั้งโรงพยาบาลพุทธชินราชและโรงพยาบาลชุมชนนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการศึกษาพฤติกรรมด้านจริยธรรมและพฤติกรรมการให้บริการแก่ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลของนฤนาท ยืนยง ที่ประเมินโดยตนเองและผู้ใช้บริการเป็นผู้ประเมิน ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า พฤติกรรมด้านจริยธรรมและพฤติกรรมการให้บริการของพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายได้พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีพฤติกรรมในด้านความรับผิดชอบต่อประชาชนมากที่สุด (นฤนาท ยืนยง, 2552) แต่สำหรับผลการศึกษาของแผนกผู้ป่วยในพุตติกรรมจริยธรรมในด้านหน้าที่ความรับผิดชอบยังน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทั้งโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน เนื่องด้วยมีจากการที่มีผู้รับบริการจำนวนมากประกอบการพยาบาลที่มีจำนวนไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้รับบริการจึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวได้

จากการวิเคราะห์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกผู้ป่วยใน มีจริยธรรมในการให้บริการแก่ผู้ป่วยและญาติอยู่ในระดับดี และไม่พบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลพุทธชินราช และโรงพยาบาลชุมชน และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านแล้วยังพบว่า พยาบาลมีจริยธรรมด้านบุคลิกภาพมากที่สุด รองลงมาคือด้านความเป็นมิตร และด้านความอ่อนโยน แต่ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลที่พยาบาลพึงปฏิบัติน้อยที่สุด รองลงมาคือ ด้านมาตรฐานวิชาชีพ และด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ ตามลำดับ พยาบาลที่ปฏิบัติงานที่แผนกผู้ป่วยนอก มีพฤติกรรมจริยธรรมด้านมาตรฐานวิชาชีพ อยู่ในระดับดี รองลงมาคือด้านความเป็นมิตร และด้านบุคลิกภาพตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมการบริการพยาบาลที่พยาบาลปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์

ด้านເອົ້າທ່ານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜູ້ປ່າຍ ຕາມລຳດັບ ຈາກພິເສດຖານີ ສຶກສາວິຊາຈົບປັດງານທີ່ແນກຜູ້ປ່າຍອາກແລະຜູ້ປ່າຍໃນມີການປະເທດຕີປົງປົງດີທີ່ແດກຕ່າງກັນເມື່ອນໍາຂ້ອນມຸຄມາເປີຍເຫັນພວກວ່າພຍານາລມີພຸດທິກຣົມຈົບປັດງານທີ່ແນກຜູ້ປ່າຍໃນອຸ່ນໄປໃນຮັບຕັບດີນ້ອຍກ່າວ່າພຍານາລແນກຜູ້ປ່າຍອາກ ທັນນີ້ຈຳເປັນພະຍາຍາຍື່ມີມາຮັບບົກກ່າວ່າຜູ້ປ່າຍໃນນັ້ນເປັນຜູ້ປ່າຍທີ່ມີການຮູນແງແລະມີຄວາມຂັ້ນຂອນມາກກ່າວ່າຜູ້ປ່າຍທີ່ແນກຜູ້ປ່າຍອາກ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງກາງກາງດູແລເກາໃຈໄສ່ຈາກພຍານາລອ່າງໄກລື້ຈົດ ປະກອບກັນພຍານາລທີ່ຕ້ອງປົງປົງດີກິຈການການພຍານາລທີ່ດ່ວຍມີຜູ້ປ່າຍຕ່າງໆ 24 ຊົ່ວໂມງ ທ່ານມີເວລາພຸດຍຸດກັນຜູ້ປ່າຍແລະຄູາຕິລດລົງ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ປ່າຍແລະຄູາຕິຈຶ່ງມີຄວາມຄາດທັງສູນໃນການບົກກ່າວ່າພຍານາລທີ່ແນກຜູ້ປ່າຍໃນນັ້ນກ່າວ່າແນກຜູ້ປ່າຍອາກ ທີ່ມາຮັບການຕຽບຈາກແພທຍ໌ແລະຮອບຮັບຍາກລັບບ້ານທ່ານນັ້ນ

ເນື້ອເປີຍບໍ່ເຫັນພຸດທິກຣົມຈົບປັດງານຂອງພຍານາລວິຊາປີ້ພື້ນ ແນກຜູ້ປ່າຍອາກ ໂຮງພຍານາລພຸດຍຸນາຫາ ກັບໂຮງພຍານາລຊູມຂົນ ຈັງຫວັດພິ່ນຸລົກ ພບວ່າຮ້ອຍລະພຸດທິກຣົມຈົບປັດງານຂອງພຍານາລວິຊາປີ້ພື້ນ ໂຮງພຍານາລພຸດຍຸນາຫາ ມາກກ່າວ່າໂຮງພຍານາລຊູມຂົນ ຈັງຫວັດພິ່ນຸລົກໂດຍພຸດທິກຣົມຈົບປັດງານທີ່ມີການແດກຕ່າງກັນ ອີ່ດ້ານບຸດລົກກາພ ຩ້ານນຸ່ມຍຸສັມພັນຮ ຩ້ານຄວາມເອົ້າທ່ານ ແລະ ດ້ານສຶກຜູ້ປ່າຍ ເນື້ອນມາຈາກການທີ່ໃໝ່ພຍານາລພຸດຍຸນາຫາ ມີການກ່ອດຕັ້ງໝາຍຮົມຈົບປັດງານຂອງໂຮງພຍານາລ ແລະ ໄດ້ມີການດໍາເນີນໂຄງກາຣອ່າງຕ່ອນໄຫວ່າມາໂດຍຕ່ອດ ໂດຍມີວັດຖຸປະສົງດີເພື່ອພັດນາຄຸນຮ່ວມມືຈົບປັດງານ ແລະພຸດທິກຣົມກາຣໃຫ້ບົກກ່າວ່າຜູ້ປ່າຍໃນພົບປະກວາງວ່າພຍານາລວິຊາປີ້ພື້ນຂອງໂຮງພຍານາລພຸດຍຸນາຫາ ກັບໂຮງພຍານາລຊູມຂົນ ຈັງຫວັດພິ່ນຸລົກ ມີພຸດທິກຣົມຈົບປັດງານໄໝແດກຕ່າງກັນອ່ານຸ້ມຍຸທັງສົດ ($\chi^2 > 0.05$) ທັນນີ້ເກີດຈາກການທີ່ສະກາກພຍານາລໄດ້ກໍາທັນ ແລະຄວາມຄຸນຈົບປັດງານ ຮ່ວມໄປດີຈະຈ່າຍບໍ່ໄດ້ກໍາທັນ ຈັດໃຫ້ມີການປະເມີນຈົບປັດງານໃນພຍານາລວິຊາປີ້ພື້ນເປັນຮະຍະ ສ່າງເສີມພຸດທິກຣົມຈົບປັດງານ ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມກອບມາດຮູນປະກອບວິຊາປີ້ພື້ນ ການພຍານາລ ພຸດທິກຣົມຈົບປັດງານຂອງພຍານາລກົງຈະເປັນໄປໃນທາງເດືອກັນແລະສ້າງຄວາມພຶ້ງພອໃຈໃຫ້ເກີດແກ່ຜູ້ຮັບບົກກ່າວ່າ

ຂ້າເສນອແນະ

ຈາກພິເສດຖານີ ສຶກສາວິຊາຈົບປັດງານໃນຄວັງນີ້ປະເທດນີ້ໃໝ່ສັນໃຈເກີດຈາກພຸດທິກຣົມຈົບປັດງານໃນຮັບຕັບດີນ້ອຍກ່າວ່າພຍານາລແນກຜູ້ປ່າຍອາກ ທັນນີ້ຈຳເປັນພະຍາຍາຍື່ມີມາຮັບບົກກ່າວ່າຜູ້ປ່າຍໃນນັ້ນເປັນຜູ້ປ່າຍທີ່ມີການຮູນແງແລະມີຄວາມຂັ້ນຂອນມາກກ່າວ່າຜູ້ປ່າຍທີ່ແນກຜູ້ປ່າຍອາກ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງກາງກາງດູແລເກາໃຈໄສ່ຈາກພຍານາລອ່າງໄກລື້ຈົດ ປະກອບກັນພຍານາລທີ່ຕ້ອງປົງປົງດີກິຈການພຍານາລທີ່ດ່ວຍມີຜູ້ປ່າຍຕ່າງໆ 24 ຊົ່ວໂມງ ທ່ານມີເວລາພຸດຍຸດກັນຜູ້ປ່າຍແລະຄູາຕິລດລົງ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ປ່າຍແລະຄູາຕິຈຶ່ງມີຄວາມຄາດທັງສູນໃນການບົກກ່າວ່າພຍານາລທີ່ແນກຜູ້ປ່າຍໃນນັ້ນກ່າວ່າແນກຜູ້ປ່າຍອາກ ທີ່ມາຮັບການຕຽບຈາກແພທຍ໌ແລະຮອບຮັບຍາກລັບບ້ານທ່ານນັ້ນ

ກິດຕິກຣົມປະກາສ

ຂອບພະຄຸນ ສາສທາຈາරຍ ດຣ.ເວັດີນ ນພນິຕີຢ ປະຈານບຣີຫາ The Professional Associates of Thailand ແລະຜູ້ຂ່າຍສາສດຖາຈາරຍ໌ຢ້ານຮົງດີ ອົກຟາພັດນີ້ ຄະສາການສຸຂະສົງດີ ມາຫວິທາລ້າຍຈົບປັດງານສຸຂະສົງສິດ ທີ່ໄດ້ກຸຽນໄທ້ກໍາທັນ ຂອບພະຄຸນຜູ້ຂ່າຍການໂຮງພຍານາລພຸດຍຸນາຫາ ໂຮງພຍານາລບາງຮະກາ ແລະໂຮງພຍານາລວັງທອງ ຈ.ພິ່ນຸລົກ ທີ່ອຸ່ນຄູາຕິທີ່ເກີດຂໍ້ມູນ ແລະຮ່າງຈາກວິຊາຈົບປັດງານທີ່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມກຸຽນຈາກຜູ້ຂ່າຍການວິທາລ້າຍພຍານາລ ບ່ຽນຮາຂານນີ້ ພຸດຍຸນາຫາ ແລະຜູ້ຂ່າຍການໂຮງພຍານາລພຸດຍຸນາຫາ ຈ.ພິ່ນຸລົກ ທີ່ສັນນັ້ນທັງບໍ່ປະມານແລະນຸກຄລາກໃນການທຳວິຈີ

ເອກສາກອ້າງອີງ

- ຄະນະອຸນຸກຣົມກາຈົບປັດງານ. 2545. ແນວທາງການສ່າງເສີມ
ການປົງປົງດີການພຍານາລຕາມຈອງຍາບຮອນວິຊາປີ້ພື້ນ. ຕີຣີຍອດກາຣົມປິມປົງ, ນນທບ່ຽງ: 2-38.
- ຄະນະອຸນຸກຣົມກາຈົບປັດງານ. 2551. ແນວທາງການສ່າງເສີມ
ການປົງປົງດີການພຍານາລຕາມຈອງຍາບຮອນວິຊາປີ້ພື້ນ. ຕີຣີຍອດກາຣົມປິມປົງ, ນນທບ່ຽງ, 72-102.

- จินดา ถิระพันธ์. 2541. พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ.
50-51.
- นฤนาท ยืนยง. 2552. พฤติกรรมเบื้องจิตวิเคราะห์ของ
พยาบาลวิชาชีพ. วารสารนักบริหาร, 113-121.
- บุษบา ทองดี. 2550. พฤติกรรมด้านจริยธรรมและ
พฤติกรรมการให้บริการพยาบาล ของผู้ประกอบ
วิชาชีพการพยาบาลในโรงพยาบาลประจำวิชาชีพ.
วารสารสำนักการพยาบาล, 1-11.
- สถาการพยาบาล. 2553. แผนพัฒนาการพยาบาล
และการพัฒนาระบบแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550-
2559. ศิริยอดการพิมพ์, นนทบุรี: 31-44.
- สรุปข้อร้องเรียนจากผู้รับบริการ โรงพยาบาลศูนย์การแพทย์
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, มิถุนายน 2553, 3.
- สุวัล ศรีໄล. 2553. จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล. โรงพยาบาล
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร,
17-26.
- สุกัญญา ประจุศิลป์ และอารีย์วรรณ อ้วมดำเนี. 2549.
สุขภาพ และระบบบริการสุขภาพประจำกร
ชุมชนเมือง. คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร, 6-7.
- สริพร ดวงสุวรรณ และคณะ. 2554. ความสัมพันธ์
ระหว่างสมรรถนะในการปฏิบัติงานกับคุณภาพ
การปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล
ระดับทุติยภูมิและตertiary เขตตรวจราชการ
กระทรวงสาธารณสุขที่ 17. วารสารการพยาบาล
และสุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 67-77.
- อุบลรัตน์ โพธิ์พัฒน์ชัย. 2547. จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล.
โครงการสวัสดิการวิชาการสถาบันพระบรม
ราชูปถัมภ์, นนทบุรี, 17.
- Cara, C. 2003. Continuing Education, A pragmatic
view of Jean Watson's caring theory.
International J. for human caring, 51-61.
- Clancy, C.M., Farquhar, M.B. and Sharp B.A.C. 2005.
Patient Safety in Nursing Practice. J. of
Nursing Care Quality, 193-197.
- Khademien, Z. and Vizeshfar, F. 2008. Nursing Students's
Perception of The Importance of Caring
Behaviours. J. of Advance Nursing, 456-462.
- The ICN code of Ethics of Nurse. 2006. International
Council of Nurses Switzerland, 1-12.